

तस्याः प्रिये स्थितो रामो देव्यादिव्यार्थरूपया ॥ सहितस्तदशोकानां विशोकः प्रययौ वनं ॥ २८ ॥ तदा शोकवनं रामः सभार्यो व्यचरत्त
 दा ॥ गिरिपुत्र्यापि नाकीव सहैव वतं वनं ॥ २९ ॥ तावन्योन्यमशोकस्य पुष्पैः पल्लवधारिभिः ॥ समलं चक्रतुरुभौ कामिनौ नाललोहि
 तौ ॥ ३० ॥ आवद्वनमालौ तो कृतापीडावतंसकौ ॥ भार्यापतीतावचलं शोभयां चक्रतुर्भृशं ॥ ३१ ॥ एवं स विविधान्देशान्दर्शयित्वा
 प्रियां प्रियः ॥ आजगामाश्रमपदं सुसंश्लिष्टमलंकृतं ॥ ३२ ॥ प्रत्युज्जगाम तं भ्राता लक्ष्मणो गुरुवत्सलः ॥ दर्शयन् विविधं धर्मसौमित्रिः
 सुरुतं तदा ॥ ३३ ॥ शुद्धवाणहतांस्तत्र मेध्यान् रुष्णमृगान् दश ॥ राशीकृतान् शुष्यमाणान् न्यान्कांश्चनकांश्चन ॥ ३४ ॥ तदृष्ट्वा कर्मसौ
 मित्रे भ्राता प्रीतो भवत्तदा ॥ क्रीयतां वलयश्चेति रामः सीतामथान्वशात् ॥ ३५ ॥ अग्रं प्रदाय भूतेभ्यः सीताय वरवर्णिनी ॥ तयोरुपदद
 द्वात्रोर्मधुमां संचतद्भृशं ॥ ३६ ॥ तयोस्तुष्टिमथोत्पाद्य वीरयोः कृतशौचयोः ॥ विधिवज्जानकीपश्चाच्चक्रे सा प्राणधारणं ॥ ३७ ॥ शि
 ष्टमां संनिरुष्टं यच्छोपणायावकल्पितं ॥ तद्रामवचनात्सीताकाकेभ्यः पर्यरक्षत ॥ ३८ ॥ तां ददर्श तदा भर्ता काकेनायासितां दृढं ॥ यस्या
 हारांतरचरः कामचारी विहंगमः ॥ ३९ ॥ काकेनारोध्यमानां तां सामुमोहतदातुरं ॥ सा चुकोपानवद्यां गीभर्तुं प्रणयदर्पिता ॥ ४० ॥ इत
 श्चेतश्च तां काको वारयन्ती पुनः पुनः ॥ पक्षतुंडनखाग्रैश्च कोपयामास कोपनां ॥ ४१ ॥ तस्याः प्रस्फुरमाणौ पुंभृकुटीपुटसूचितं ॥ मुखमा
 लोक्य काकुत्स्थस्तं काकं प्रत्यपेधयत् ॥ ४२ ॥ सदृष्टमानो विहगो रामवाक्यमचिंतयन् ॥ सीतामभिपपातैव ततश्चुक्रोधराघवः ॥ ४३ ॥
 सोभिमं व्यशरैपीकामैपीकास्त्रेण वीर्यवान् ॥ काकं तमभिसंधाय स सर्जपुरुषर्षभः ॥ ४४ ॥ स तेनाभिद्रुतः काकस्त्रीं लोकान्पर्यगात्ततः ॥
 देवैर्दत्तवरः पक्षी हारांतरचरो लघुः ॥ ४५ ॥